

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK I

Łódź, czwartek 11 lipca 1946 roku

Nr 173

Spór o odszkodowania

Gdy chodzi o funty i dolary, anglosasi zapominają, że kraje ich nie były okupowane... Darowanie cudzego mienia Austrii.

Wczorajsze posiedzenie rady czterech ministrów w dalszym ciągu było poświęcone sprawie Niemiec, a w szczególności kwestii odszkodowań.

Zaraz na wstępie należy podkreślić nieco dziwne zachowanie ministra Bidault, który ograniczył się w dyskusji do ogólnych i dość mętnych frazesów, mimo iż zasadniczo w sprawie niemieckiej, takż w kwestii odszkodowań — Francja należy do państw najbardziej zainteresowanych.

Niektórzy korespondenci pism zagranicznych oraz pewien odłam prasy francuskiej widzą w tym zachowaniu skutek poufnych rozmów, przeprowadzonych uprzednio przez prem. Bidault z ministrami Bevinem i Byrnesem.

Bądź co bądź na posiedzeniu ujawniła się różnica poglądów w sprawie reparacji. Przedstawiciele Anglosasów zapominają chętnie przy tych rozważaniach, że Niemcy nie okupowali ich krajów i że W. Brytania

i Stany Zjednoczone poniosły bez porównania mniejsze szkody i straty, aniżeli kraje, które były rabowane przez szereg lat, a ich ludność systematycznie tępiąca.

Dla Francji, Polski, Jugosławii, ZSRR — Anglicy i Amerykanie mają tylko w najlepszym wypadku „słowa współczucia i ubolewania”. Gdy chodzi jednak o przeliczenie strat na funty i dolary stają się nieustępliwi i egoiści.

To też na wczorajszym posiedzeniu rady czterech ministrów Bevin wygłosił dłuższe przemówienie, apelując do rozsądku i uczucia, by uzasadnić jaknajwiększe prawo W. Brytanii do tych odszkodowań. To samo uczynił Byrnes, gniewając się prawie na to, że i inne kraje osmielały się zgłaszać pretensje do odszkodowań.

Jak wiadomo, Niemcy wywieźli do Austrii cały szereg urządzeń przemysłowych z Niemiec ze zrabowanych okręgów Związku Radzieckiego oraz Polski.

Obecnie Stany Zjednoczone wspierały myślnie darując Austrii cudze mienie. Na tym tle powstał też spór między członkami komisji alianckiej.

Należy jednak wyrazić przekonanie, że i te sprawy zostaną kompromisowo załatwione i porozumienie w sprawie odszkodowań niemieckich zostanie osiągnięte.

Pozostaje jednak sprawa granic i przyszłości Niemiec, która nie tylko dla nas, ale dla szeregu innych krajów europejskich jest sprawą najważniejszą.

Obserwować ją będziemy z najwyższą czujnością i uwagą.

Uwagze rady czterech:

Niemcy zagrażają światu!

Relacja komitetu dla studiów zagadnień europejskich

Międzynarodowy Komitet dla studiów zagadnień europejskich ogłosił sprawozdanie ze swych badań.

W relacji powiedziane jest, że sprzymierzeni uczynili zbyt mało w kierunku ograniczenia potencjału przemysłowego Niemiec i możliwości ich gospodarczego odrodzenia.

Komitet jest zdania, że przedstawianie sprawy, jakoby przemysł niemiecki uległ już takim ograniczeniom, że niebezpieczeństwo zostało uchylone na lat 15 do 20, **pozbawione jest wszelkich podstaw**. Na dowód przedstawia się następujące fakty: ze 120 kopalń

w Zagłębiu Ruhry ciężko uszkodzonych było tylko 15. Wszystkie są już w ruchu. Z końcem roku 1945 już wszystkie wielkie niemieckie huty żelazne i stalownie gotowe były do pracy. Przeważna część fabryk azotu może wkrótce rozpocząć produkcję. Największy na świecie koncern chemiczny I. G. Farben posiada fabryki stosunkowo mało przez wojnę dotknięte i roztoczył znowu kontrolę nad siecią swych agentów na całym świecie. Zakłady Kruppa pracowały w dniu zwycięstwa w 60 proc.

Egzemplarz takiego sprawozdania Komitet przesłał radzie czterech ministrów w Paryżu.

Mordercy dzieci i kobiet

przed Sądem Doraźnym w Kielcach. — Dziś zapadnie wyrok na 12-tu zbrodniarzy.

W ciągu dnia wczorajszego sąd w Kielcach przesłuchiwał świadków. Zeznania ich ujawniły okoliczności, w jakich doszło do zbrodni. Świadkowie stwierdzają zgodnie, że wypadki były rezultatem celowo szerzonych plotek o rzekomym „porwaniu przez Żydów dzieci polskich”.

Świadek Rybak rozpoznaje na sali sądowej osk. Biskupską i Pokrzywińskiego, którzy widział „przy robocie”. Biskupską krzyżowała naprzemian „bił Żydów” i „przeżył z rządem”. Wśród dowodów rzeczowych świadek Rybak rozpoznaje bez trudu zakrwawioną czapkę i marynarkę Pokrzywińskiego.

Następny świadek, Mojżesz Cukier, opowiada przed sądem o dramatycznych chwila-

lach, jakie przeżył podczas pogromu. Został uratowany od śmierci w ostatniej chwili przez funkcjonariusza U. B. Jest straszliwie pobity i mocno kulawy.

Zeznania innych świadków w podobny sposób odsłaniają całą ohydę zjść kieleckich. W tłumie zbrodniarzy slychać było nawet okrzyki „niech żyje Hitler”!

Zeznający z kolei biegli lekarze omawiają szczegółowo rodzaje tortur, zadawanych nieszczęsnym ofiarom przez rozbestwionych zbrodniarzy.

Najważniejsza sprawa

Konferencja 4-ch przystąpiła do omawiania najważniejszej sprawy — sprawy dalszych losów Niemiec...

Jest rzecz ważna (o tym wie dziecko) załatwić wreszcie sprawę niemiecką.

Czterech ministrów — daj im to Boże — może rozgryzie ten twardy orzech.

Już się ją młóci na posiedzeniach, lecz dwa są na nią kąty widzenia.

Jedni, co siedzą sobie za morzem, są zdania, że nic grozić nie może.

Że trzeba szkopom iść już na rękę, a będą z tego...twarde i miękkie...

Drudzy natomiast, którzy mieszkają tuż obok gadów, dobrze ich znając,

twierdzą, że jeśli ceną się wolność na nic pozwalać szkopom nie wolno!

— Czy wygra rozum, czy też interes? — zdecydować musi tych czterech...

Dr Wit.

Hindusi zwalczały interesy W. Brytanii w Indiach

Przewodniczący „Narodowego Kongresu Indyjskiego” Pandit Nehru oświadczył, że Kongres nie zatwierdzi żadnego traktatu, narzuconego krajowi przez W. Brytanię ani też nie pozwoli na ugruntowanie realnych interesów Anglii w Indiach.

Jakikolwiek układ między Indiami a W. Brytanią może być zawarty jedynie na warunkach równości i poszanowania praw Indii.

Premier grecki pociesza swego „monarchę”

Z Londynu donoszą, że przebywający tam premier grecki Tsaldaris odbył dwukrotnie rozmowy z b. królem greckim Jerzym. Rozmowy dotyczyły ogólnej sytuacji politycznej i mającego się odbyć w Grecji plebiscytu w sprawie powrotu króla. Oprócz tego Tsaldaris konferował z brytyjskim podsekretarzem stanu Noelem Bakerem.

Zgromadzenie ONZ odroczone do 29 września

Wobec tego, że 29 lipca rozpoczyna się powszechna konferencja pokojowa, wyłoniła się konieczność odroczenia plenarnego posiedzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Rada Ministrów 4 mocarstw obradująca w Paryżu uchwaliła, że plenarne zgromadzenie ONZ zwołane zostanie na dzień 29 września.

Reformy społeczne w Słowacji

Jak donoszą z Pragi w Słowacji upaństwowione zostały dalsze przedsiębiorstwa z różnych dziedzin przemysłu.

Dania zgłasza wstąpienie do Szezwiku

Z Kopenhagi donoszą, że Dania zwróciła się do Rady Ministrów 4 mocarstw z prośbą, aby dane jej było wypowiedzieć się w sprawie południowego Szezwiku, gdzie znajduje się większość duńska. Duński minister dodał, że ostatnio napłynęły do południowego Szezwiku masy Niemców, których należało by stamtąd usunąć.

Upaństwowienie banku rumuńskiego

Gubernator Narodowego Banku Rumunii Tiberiu Mosolu oświadczył na konferencji prasowej, że z chwilą zwołania parlamentu aktualny stanie się problem upaństwowienia banku.

Kopalnie czeskie interesują Anglików

We wtorek do Morawskiej Ostrawy przyjechała 8-osobowa delegacja parlamentarzystów angielskich, celem bliższego zapoznania się z życiem tamtejszego zagłębia węglowego. Goście angielscy zwiedzili huty wltowickie i kopalnie ostrawskie, po czym odjechali do Pragi.

Powódź w Austrii wyrządziła znaczne szkody

Na skutek niebywałych deszczów w ciągu ostatnich 48 godzin powstały w całej Austrii trudności komunikacyjne, a pola zostały zniszczone, że np. według doniesień z Innsbrucka, w Tyrolu została stracona 1/3 zbiorów i zachodzi obawa dalszych szkód.

Rady zakładowe w Szwecji

Reprezentanci szwedzkiej organizacji pracodawców i związków zawodowych zawarli porozumienie określające statutowe ramy mających powstać rad zakładowych. Rady takie powstać mają w każdym zakładzie pracy zatrudniającym ponad 25 pracowników.

WICEK I WACEK (w czasie okupacji)

WACEK: — Głina wali za nami! Wziął sobie przewoźnika!
WICEK: — Kłusem do wsi!...

WICEK: — Soltysie! My są z policji! Złapać tych, którzy tu jadą!
SOLTYS: — Rozkaz, panie władzo!

TEUM: — Trzymać! Łapać! Halt!
WACEK: — Ale ich piorą!...
WICEK: — Nie ma innej rady!...

WICEK: — Zamknąć ich w chlewie i pilnować do naszego powrotu!
CHŁOPI: — Przypilnujemy!...

PRZEDŚMIERTNA „UCZTA” SKAZAŃCA

Zbrodniarz za zgodą prowadzącego milicjanta zjadł w restauracji dobry obiad. — Ponury łańcuch zbrodni kata z ul. Abramowskiego

Do restauracji przychodzą rozmaici klienci. Porządni, mniej porządni i zupełnie szubrawcy. Bo ostatecznie — skąd właściciel lokalu może wiedzieć, kim jest w istocie gość, przychodzący się posilić?

Tak więc restaurację odwiedzają wszyscy. Ale nie słyszeliśmy dotąd o tym, aby do restauracji doprowadzono pod eskortą gości na flaki, czy kapuśniak!

Pierwszy raz świadkiem takiego zdarzenia byliśmy onegdaj, przyczem doprowadzonym przez 2-ch milicjantów okazał się gość niebylejaki — był to skazany na śmierć przez Sąd Specjalny w Łodzi zbrodniarz niemiecki, którego po wyroku, na jego usilne prośby spożył przed śmiercią „pożegnane” obiady — eskortujący milicjanci wprowadzili do zacisznej restauracji przy ul. Wólczańskiej 69, przy Andrzeja.

Niczego apetyt...

Zaintrygowani, udaliśmy się za nimi. Skazaniec — wysoki, dobrze prezentujący się mężczyzna około 50-ki, postawił w kącie kule i siadł za stolikiem. Obok niego stanął milicjant, patrzący obojętnie, jak delikwent zjadł dwie porcje kielbasy na gorąco i ogórki. Drugi pilnował lokalu — od zewnątrz.

Nie doczekawszy się końca libacji (nawet tylko upewniliśmy się, że po tej uczcie skazaniec „normalnie” wrócił do więzienia przy Kopernika) — udaliśmy się na miasto, celem zdobycia informacji o tym niezwykłym gościu restauracji przy ul. Wólczańskiej.

Pierwszych wiadomości udzieliła nam grupka osób, która zgromadziła się u wejścia do restauracji.

— Ja go znam — oświadczył właściciel sklepu spożywczego — to kat Polaków Konstanty Glazer. Dużo krwi przelał!

Glazera znali i inni. Przybyli tu, aby popatrzeć ostatni raz na zbrodniarza, gdy będzie wychodził z lokalu. Pod adresem jego padały wrogie okrzyki.

Jeden z obecnych oświadczył, że o Glazerze, zwanym katem ulicy Abramowskiej, ponieważ głównie na tej ulicy operował, dokładnych wiadomości udzielić mo-

że szatniarz kawiarni „Sim” — Kolczyński, zamieszkały stałe przy ul. Abramowskiego.

Co mówi szatniarz SIM-a?

Po kilku minutach jesteśmy w lokalu. Przy dźwiękach melodii tanecznych, pod takt których posuwają się na parkiecie rozmazane pary, toczy się nasza rozmowa, w której czerwoną nicią przewija się długie pasmo zbrodni Glazera.

— Glazer był właścicielem spożywczego sklepu przy ul. Abramowskiego 9, mieszkał w domu pod numerem 14 — oświadcza szatniarz Kolczyński. — Szwagier mój Pilecki pracował u niego jako sprzedawca. Przez Glazera szwagier dostał się do więzienia, potem do Dachau, gdzie go wywieźli razem z żoną — mają siostrę. Oboje tam zginęli, zostawili dwoje dzieci, dwie sieroty...

Szatniarz jest tak podenerwowany, że nie może dalej mówić. Przypadkowo do szatni podchodzi ob. Piasecki wraz ze swą żoną.

— Ci państwo powiedzą panu wszystko o Glazerze — mówi dygocącym ze zdenerwowania głosem szatniarz Kolczyński — ja nie mogę...

Siadamy przy stoliku.

Glazer — uwodziciel

— Konstanty Glazer szalał na całej ulicy Abramowskiej — mówi ob. Piasecka. — Baliśmy się jego, jak ognia. Był właścicielem sklepu spożywczego - kolonialnego. Matka jego była Ukrainka, ojciec Niemiec. Do wojny Glazer pracował jako robotnik w fabryce Scheiblera i podawał się za Polaka. Gdy Niemcy przyszli, od razu wstąpił do partii, do SA, włożył mundur i roz-

począł na naszej ulicy krwawy terror. Na Abramowskiego pod 11 mieszkał szewc Marciniak z żoną. Glazer zbalamucił mu żonę i chcąc pozbyć się Marciniaka, nastąpił na niego Gestapo. Marciniak został wysłany do Dachau. Szwagra i siostrę Kolczyńskiego także wysłał do Dachau, bo za dużo o nim wiedzieli. Ob. Beldowskiego, który pracował u niego, jako woźnica, Glazer katował, kilku właścicielom sklepów z naszej ulicy zabrał urządzenia sklepowe i towar. A gdy tylko ktoś próbował protestować miał zawsze jeden argument: „Nie podoba ci się ty, polska świnię, to cię zaraz posłę do Dachau”.

Brał udział w egzekucji zgierskiej

— Ale nie tylko te zbrodnie ma na sumieniu — opowiada dalej ob. Piasecka. — W pamiętnej egzekucji Polaków w Zgierzu, zainicjowanej przez Greisera, jednym z głównych bohaterów był Konstanty Glazer, który razem z b. komisarzem granatowej policji z 10 komisariatu P. P. przy ul. Abramowskiego — Pickertem brał osobisty udział w rozstrzeliwaniu ofiar!

Wiedziałem o wszystkich zbrodniach Glazera, ponieważ mieszkaliśmy w najbliższym z nim sąsiedztwie. Glazer wysłał do Oświęcimia, Dachau i Buchenwald kilkadziesiąt Polaków, przeważnie z naszej ulicy, wreszcie jemu samemu powinęła się noga. Glazer miał sklep spożywczy i stałe podbijał ceny. Z tego powodu ostrzegano go kilkakrotnie, by przestał uprawiać lichwę. Gdy to jednak nie odniosło żadnego skutku — mimo, iż był aktywnym członkiem partii — prosto zamknięto go.

Glazer znalazł się w więzieniu. Udał się tam o kuli. Był on zawsze zupełnie zdro-

wy, chcąc się jednak wymigać od wojska, robił jakieś zastrzyki w nogi, wskutek czego stracił częściowo zdolność swobodnego poruszania się.

Chciał zostać Rosjaninem

W więzieniu krwawy oprawca przesiedział aż do wejścia Armii Czerwonej. Oswa badając więzienia czerwonoarmiści zwolnili i Glazera, który podał się za ofiarę terroru hitlerowskiego! Potem przyszyły nasze władze. Glazer uknuł szatański plan. Ojciec jego, ulegając namowom swej żony Ukrainki, przyjął swego czasu prawosławie. Glazer postanowił to wykorzystać i wyrobił sobie papiery, że jest Rosjaninem. Tego samego dnia zwrócił się do władz z prośbą, abym nikomu nie mówiła o jego przeszłości. Zatrzęsłam się z oburzenia i natychmiast dałam znać o pojawieniu się Glazera i jego zbrodniach na Polakach naszym władzom. Kata aresztowano i wczoraj skazano go na karę śmierci...

Po wyroku skazującym — jak już poda-liśmy — Glazer w powrotnej drodze do więzienia poprosił eskortę, aby pozwoliła mu „podjechać” sobie w restauracji, na co uzyskał zgodę.

Wprawdzie ten postępek milicjantów jest jawnym zaprzeczeniem, że w Polsce się maltretuje „biednych” Niemców — naszym jednak zdaniem — gorliwość milicjantów poszła stanowczo za daleko! Fakt wprowadzania do restauracji skazanych na śmierć przestępców jest karygodnym uchybieniem służbowym, nie mogącym absolutnie mieć miejsca. W ogóle dziwi nas niezmiernie, że tak groźnych przestępców prowadzi się przez ulice miasta, zamiast przewozić ich karetką, jak to miało dawniej miejsce! (Kr).

Znaleziona głowa kobiety

naprowadziła na ślad zbrodniarzy. — Niemka poświęciła swą rywalkę

Wyjaśnienie ministerstwa w sprawie skróconej nauki

Miniona wojna i okupacja spowodowały poważne luki w dziedzinie oświaty, szczególnie w zakresie szkolnictwa średniego — ogólnie - kształcącego. Jednym ze sposobów zaradzenia temu złu było wprowadzenie skróconych form kształcenia na poziomie średnim, a mianowicie klas półrocznych.

Z dobrodziejstwa tego skorzystała cała młodzież spóźniona. Obecnie Min. Oświaty wydało oświadczenie, stwierdzające równoważność świadectw szkolnych, wydawanych przez szkoły średnie normalne, o klasach rocznych, ze świadectwami szkół średnich skróconych, o klasach półrocznych.

(e.z.) W maju br. „Express” zamieścił fotografię przedstawiającą głowę kobiety, znalezionej w dole kloacznym na stacji P.K.P. Widzew przez funkcjonariusza Z. O. M. Józefa Witkowskiego. Dzięki temu udało się władzom bezpieczeństwa zidentyfikować zamordowaną. Zgłosiła się bowiem ob. Helena Michalska, która stwierdziła niezbicie, że głowa należy do jej zaginionej siostry Zofii Kosior.

13 maja br. znaleziono przy ul. Rokicińskiej 28, również w dole kloacznym, nogę ludzką poniżej kolana z odznakami choroby angielskiej. Michalska stwierdziła, że noga ta również należy do jej siostry.

W tym stanie rzeczy śledztwo potoczyło się w kierunku ustalenia, w jakim środowisku przebywała zamordowana.

W drodze wywiadów i szczegółowego śledztwa ustalono, że zamordowana w beściański sposób Zofia Kosior miała kochankę Andrzeja Manicza, zamieszkałego przy ul. Rokicińskiej 28. Krytycznego dnia sąsiedzi słyszeli w jego mieszkaniu awanturę, wszczętą przez jego byłą kochankę, Niemkę, Teresę Morawską. Po 3-ch dniach sąsiedzi widzieli, jak Morawska wynosiła z mieszkania Manicza duże blaszane pudło.

Morawska została zatrzymana przez funkcjonariuszy M. O., zaś Manicz zbiegł.

W śledztwie Morawska przyznała się do morderstwa, które miało na celu usunięcie rywalki i podała szczegóły mordu.

Po pijatyce w mieszkaniu Manicza, Kosior zasnęła. Morawska uderzyła ją kilkakrotnie nożem w głowę, powodując śmierć na miejscu. Następnie obudziła Manicza i wspólnie ukryli zwłoki zamordowanej za kredensem. Wieczorem, jak twierdzi Morawska, Manicz odrąbał głowę i nogi, tułów zakopał w komórce, gdzie został odnaleziony, a nogi i głowę wrzucił do dołów kloacznych. Pomagała mu w tym Morawska.

Bestialska Niemka stanie w najbliższych dniach przed Sądem Doraźnym w Łodzi. Poszukiwania za Maniczem trwają.

Ostatnie słowo Greisera

Jak donosiliśmy, Greiser wygłosił przed wyrokiem dłuższe przemówienie, w którym usiłował łomaczyć się i prosił o darowanie mu życia. Zdjęcie przedstawia właśnie Greisera w chwili wygłaszania tego „ostatniego słowa”.

Tuwim w Łodzi

Znakomity poeta polski Julian Tuwim, który powrócił niedawno z Ameryki, zamierza przyjechać na pewien czas do Łodzi.

Tuwim jest Łodzianinem. W Łodzi urodził się i w Łodzi drukował pierwsze swe utwory. Poeta wspomina o tym w jednym ze swych doskonałych wierszy pt. „Łódź”.

„...tam usłyszałem burz pierwszych grom i pierwsze muzy szelesty...”

Do dzisiaj stoi ten słynny dom — Andrzeja numer czterdziesty!”

Tuwim zamierza spędzić w Łodzi około dwóch tygodni. Przepuszczać należy, że Łódź, która może być dumna z tego, że wydała tak doskonałego poetę, zgotuje swemu Wielkiemu Ziomekowi należyte przyjęcie (o).

Kartoteka z Mauthausen przekazana władzom polskim

Dyrekcja rządu francuskiego przekazała ministerstwu sprawiedliwości w Polsce kartotekę więźniów - Polaków, przebywających w obozie w Mauthausen. Cały materiał zostanie natychmiast przekazany Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, co będzie miało duże znaczenie zarówno dla badań historycznych, jak i w zakresie informowania rodzin, poszukujących swych bliskich. (i).

Pod tramwajem

Dnia 9 bm. na Placu Leonarda, dostał się pod koła tramwaju Józef Danielak, zam. przy ul. Warszawskiej 10. Chłopiec doznał zmiążdżenia obu nóg. W stanie bez nadziejnym odwieziono go do szpitala św. Józefa. (h. k.).

Śmiertelna ofiara wypadku samochodowego

Wczoraj przy zbiegu ulic Pabianickiej i Sanockiej auto ciężarowe, prowadzone przez Ciesielskiego Jana zam. przy ul. Nowo-Zarzewskiej, najechało na Marię Tabaczew, przechodzącą jezdnią. Tabaczew uderzyła głową o bruk, doznała złamania podstawy czaszki i poniosła śmierć na miejscu. Szofera zatrzymała milicja. (h. k.).

„Wyścig pracy” poparli przez ministerstwo

Jak już donosiliśmy, rozpoczęty został w Łodzi i województwie II etap „młodzieżowego wyścigu pracy”. Wyścig pracy podjęty został także przez młodzież robotniczą województwa śląska - dąbrowskiego i dolnośląskiego.

Przedstawiciele głównego komitetu młodzieżowego „wyścigu pracy” przyjęci zostali na audyencji przez plk. Szyra, wiceministra przemysłu, który wyraził swe pełne uznanie i obiecał poparcie materialne i moralne ministerstwa przemysłu. (i)

Uczniowie - bandytami!

17-letni chłopcy dokonywali napadów rabunkowych. — Jeden z nich zastrzelił milicjanta w mieszkaniu przy ul. Południowej

W ostatnich dniach milicja łódzka osiągnęła poważny sukces, likwidując groźną bandę „Pioruna”, grasującą na terenie naszego miasta od marca br. Banda uprawiała akcję dywersyjną. Na czele jej stał młodociany uczeń jednego z gimnazjum łódzkich — JANUSZ KUCZYŃSKI, o pseudonimie „Miecz”.

Specjalnością bandy były zbrojne napady rabunkowe na spółdzielnie. W okresie od kwietnia do lipca

OGRABIONO 9 SPÓŁDZIELNI.

Zwykle w napadzie brało udział 2-3 członków bandy, który terroryzował personel, opróżniał kasę i zostawiali pokwitowanie na zabrane pieniądze, podpisane „N. S. Z. Piorun” oraz „Miecz”.

Ostatni napad, podczas którego bandytem poknęła się noga, dokonany został na Spółdzielnię Spożywców przy ul. Teresy 30a. W sklepie znajdowała się klerownicza i ekspedientka. Bandyci

USTAWILI JE TWARZAMI DO ŚCIANY i trzymali w tej pozycji pod odbezpieczonym pistoletem. Z kasy wyjęli 5 tys. zł, na które, jak zwykle, zostawili pokwitowanie, podpisane „Miecz”.

Gdy tylko opryszkowie opuścili spółdzielnię, podjechało auto, wiozące wódkę dla spółdzielni. Robotnicy, powiadomieni o napadzie, wszczęli natychmiastowy pościg za bandytami. Po drodze do pościgu przyłączyły się patrole milicyjne.

W wyniku pościgu zatrzymano obu uciekających sprawców napadu, a mianowicie: 17-letniego KAZIMIERZA GRZEGORCZYKA (Południowa 51) i 17-letniego MIECZY. SŁAWA CHOŃSKIEGO (Al. 1 Maja 19).

W toku śledztwa aresztowani przyznali się, iż należą do bandy „Piorun” oraz podali dokładne nazwiska i adresy pozostałych członków bandy. Należeli do niej 18-letni JANUSZ KUCZYŃSKI, zam. przy ul. Południowej 15, 23-letni RYSZARD PRZYBYŁ, zam. w Końskim przy ul. Nowy Świat, oraz 16-letni WACŁAW GRABIEC, zam. przy Al. 1-go Maja 19.

Grabca i Przybyła zatrzymano w ich własnych mieszkaniach. Kuczyński został aresztowany podczas wizyty, którą składał „koledze” Grzegorzcykowi przy ul. Południowej 31.

Milicjant, znajdujący się w mieszkaniu Grzegorzcyka, od razu rozpoznał w przyby-

szu poszukiwanego bandytę i zatrzymał go. Po pewnym czasie Kuczyński poprosił milicjanta, aby puścił go do domu, ponieważ ma dużo lekcji do odrobienia. Gdy milicjant odmówił, Kuczyński błyskawicznie wyciągnął rewolwer i

6-ma strzałami położył go na miejscu TRUPEM.

poczem udał się do swego mieszkania. Tam czekali na niego wywiadowcy. Został aresztowany.

W przeciągu kilku dni, dzięki błyskawicznej akcji milicji, cała banda „Piorun” znalazła się za kratkami.

Wszyscy aresztowani za wyjątkiem Przybyły są to młodzi chłopcy,

UCZNIOWIE JEDNEJ ZE SZKÓŁ ŁÓDZKICH przy ul. Wólczańskiej. Znajdowali się oni w dobrych warunkach materialnych, gdyż rodzice przysyłali im pieniądze na studia i utrzymanie.

Na razie nieustalono jeszcze pod czyimi bezpośrednimi rozkazami pozostawała banda „Piorun”. Sprawę przekazano prokuraturze. (h.k.)

Walka ze śmiercią na ulicy

Nowy system regulowania ruchu ulicznego. — Nauka chodzenia i jazdy.

Donieśliśmy o inicjatywie oddziału ruchu drogowego przy Zarządzie Miejskim m. Łodzi, który wobec panującej na ulicach miasta anarchii postanowił zorganizować na terenie Łodzi „Tydzień nauki chodzenia i jazdy”.

Akcja ta miała być przeprowadzona zaraz po zakończeniu głoszenia ludowego, zostanie jednak najprawdopodobniej odroczone. Przede wszystkim wylaniają się trudności z przeszkoleniem 140 instruktorów z powodu braku odpowiedniego personelu, a poza tym proponuje się, aby naukę chodzenia i jazdy przesunąć do począt-

ku września, gdy powróci z wakacji młodzież szkolna, która często pada ofiarą wypadków ulicznych i którą w pierwszym rzędzie należy pouczyć, jak trzeba zachowywać się na ulicy.

Obecnie oddział ruchu drogowego wystąpił do Komendy M. O. z ciekawą propozycją, dotyczącą całkowitej zmiany sposobu regulowania ruchu ulicznego na ulicach Łodzi.

System obecny nie zdał absolutnie egzaminu życiowego. Milicjantki; regulujące ruch na skrzyżowaniach ulic, przepuszczają bowiem wozy indywidualnie co stwa-

rza bardzo poważne niebezpieczeństwo dla pieszych, którzy stale narażeni są na to, że przechodząc przez jezdnię zostaną najechani przez wozy, mogące wyjechać z bocznych ulic, a tak samo stanowi niebezpieczeństwo zderzenia się z tych samych powodów pojazdów mechanicznych.

Oddział ruchu drogowego proponuje, aby w Łodzi — podobnie jak w miastach zachodnio-europejskich — wprowadzony został inny, o wiele bardziej skuteczny sposób regulowania ruchu ulicznego.

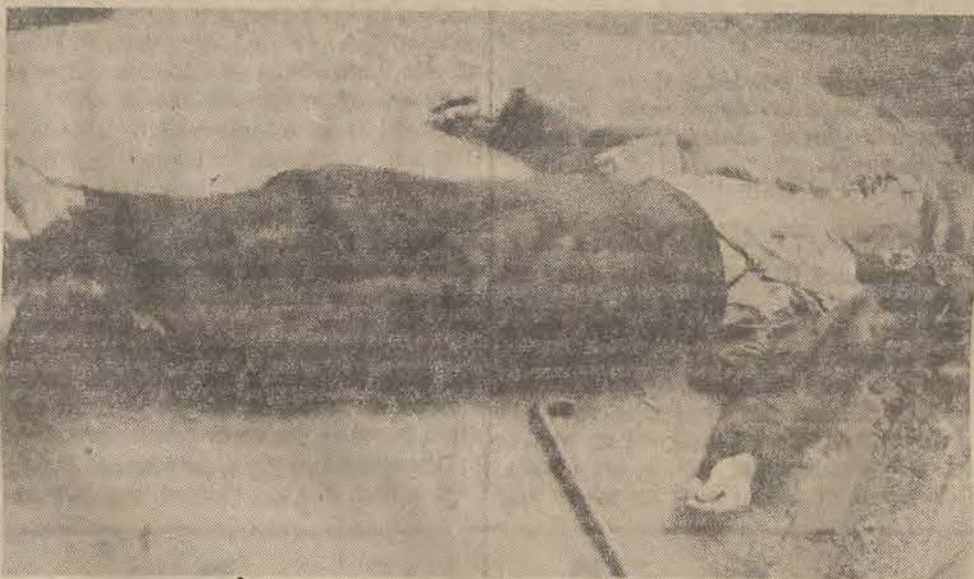
Polega on na zbiorowym przepuszczaniu wozów i pieszych. Milicjantka na skrzyżowaniach ulic co pewien czas zamyka ruch kołowy i pieszy kolejno na ulicach równoległych i prostopadłych. Nprz. gdy milicjantka na rogu Narutowicza i Piotrkowskiej stanie zwrócona twarzą w stronę Górnego Rynku i wyciągnie w bok ramiona — znaczyć będzie, że wszelkie pojazdy i przechodnie mogą poruszać się tylko z ul. Narutowicza i Legionów i odwrotnie, a w tym samym zaś czasie zamiera wszelki ruch — kołowy i pieszy — na tym odcinku Piotrkowskiej. Gdy milicjantka odwróci się i tak samo ustawi ramiona — ruch kołowy i pieszy będzie się odbywał na Piotrkowskiej, a z Narutowicza lub Legionów żaden wóz ani pieszy nie będzie mógł przejść.

Zdaniem oddziału ruchu drogowego ten system zbiorowego przepuszczania wozów i przechodniów jest bardziej życiowy i mógłby przyczynić się do zmniejszenia anarchii na ulicach. Tego samego zresztą zdania jest M. O. Chodzi tylko o przychylną decyzję Ministerstwa. Należy zaznaczyć, że podczas okupacji na ulicach Łodzi w taki właśnie sposób regulowano ruch uliczny z dobrym skutkiem.

Nrazie nie ma dnia bez wypadku. Oto reprodujemy zdjęcie, przedstawiające śmiertelną ofiarę wypadku samochodowego przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Główniej.

66-letni Jan Baranowski, zamieszkały Gdańska 123, repatriant zza Bugu — niewiadomo, czy wskutek własnej nieuwagi, czy z winy szofera — wpadł pod samochód ciężarowy, prowadzony przez szofera 32-letniego Antoniego Maliszewskiego (Anczyńska 12). Baranowski doznał pęknięcia podstawy czaszki i zmarł na miejscu.

Wypadki śmiertelne na ulicach mnożą się. I dlatego pożądane byłoby przyspieszenie akcji nauczania. Jeśli organizatorzy koniecznie chcą przeszkolić młodzież — może wskazane byłoby urządzenie „Tygodnia nauki chodzenia i jazdy” — dwa razy? (Kr)

„Prawo jazdy” dla rowerzystów W Łodzi jest 15 000 „stalowych rumaków”

Na terenie Łodzi odbywa się obecnie rejestracja rowerów. Do tej chwili do oddziału ruchu drogowego przy ul. Piotrkowskiej 64 zgłoszono ponad 11.000 „stalowych rumaków”, ogólna jednak ich ilość wynosi w Łodzi około 15.000.

Znaczna ilość wypadków ulicznych skłoniła władze do bardziej rygorystycznego kwalifikowania rowerów i... ich właścicieli. W tym roku po raz pierwszy wprowadzono innowację, polegającą na tym, że cyklistom podobnie jak szoferom wydaje się specjalne „prawa jazdy”, upoważniające do jazdy rowerem na ulicach miasta.

Każdy zgłaszający się na ul. Piotrkowską Nr 64 właściciel roweru otrzymuje kwestionariusz z wyznaczonym terminem, w którym ma się zgłosić wraz z rowerem do przeglądu, oraz otrzymuje specjalną instrukcję, zawierającą zbiór obowiązujących przepisów dro-

gowych. Gdy cyklista zgłosi się następnym razem, komisja ogląda jego rower, a gdy nie ma żadnych niedociągnięć w postaci uszkodzonych hamulców, braku latarki itd. komisja egzaminuje cyklistę z zakresu znajomości obowiązujących przepisów, w niektórych także wypadkach sprawdza umiejętność jazdy.

Rowery, które nie zostały zatwierdzone z powodu jakichś braków, należy doprowadzić do odpowiedniego stanu.

Za poruszanie się po mieście bez prawa jazdy wymierzone będą rowerzystom kary. Tak samo wymierzone będą kary za przekroczenie obowiązujących przepisów dla rowerzystów. Odpowiedni dekret przewiduje za tego rodzaju uchybienia kary grzywny do 10.000 zł., lub kary aresztu do 6 tygodni względnie obie kary łącznie. (o).

SPORT

Warszawa — Radom — Walszawa

Przed wielką batalią szosowców która rozegra się 14 bm. — 10-ciu najlepszych kolarzy pretenduje do tytułu mistrza

W nadchodzącą niedzielę dn. 14 bm. na 200 km trasie Warszawa — Radom — Warszawa rozegra się emocjonujący pojedynek o tytuł najlepszego kolarza Polski.

Będą to drugie powojenne mistrzostwa Polski. W pierwszych, w ub. roku, zwyciężył Wiśniewski z Warszawy. Czy potrafi on teraz obronić tytuł mistrza?.. Czy będzie miał na tyle siły, by przeciwstawić się silnej koalicji, nie tylko licznego zespołu warszawskiego, lecz szeregowi znajdujących się w formie kolarzy Łodzi, Krakowa, czy Poznania?..

Oto pytania, na które trudno odpowiedzieć. Oceniając tegoroczne wyniki Wiśniewskiego w zagranicznych biegach, nie są one nadzwyczajne. Obecny sezon nie jest zbyt łaskawy dla naszego mistrza, gdyż nie udało mu się zwyciężyć w żadnym wyścigu. Przez większą część trasy przebywał on zawsze w czołowej grupie, lecz uporczywie powtarzające się defekty roweru uniemożliwiły mu dalszą jazdę. Zresztą tego rodzaju pech prześladował i innych zawodników. Weźmy chociażby dla przykładu takiego Beka, czy Napierałę. Ich też nie oszczędzał

los w postaci ustawicznych przebieć opon. Trasa jednak obecnych mistrzostw, z uwagi na doskonałą nawierzchnię, zaoszczędzi zapewne startującym tego rodzaju przykrości, ale z drugiej strony nie zapominajmy o dystansie. Wynosi on ni mniej ni więcej tylko 200 km! Będzie to więc najdłuższa trasa wyścigu od chwili zakończenia wojny.

Po raz pierwszy po wieloletniej przerwie przejadą nasi kolarze tak ciężki dystans. Dotychczasowe biegi rozgrywane były na odcinkach nie dłuższych jak 100, czy 150 km i dlatego niedzielny bieg będzie właściwą próbą sił i możliwości naszych kolarzy. 200 km to już dystans klasycznego wyścigu szosowego, w którym zwycięstwo nie może być dziełem przypadku. Zwycięstwo może odnieść tylko szosowiec w ścisłym

tęgo słowa znaczeniu i kondycyjnie przygotowany do tak długiej jazdy.

W wyścigu weźmie udział około 50 najlepszych zawodników Polski, a na podstawie obliczeń z rozegranych dotychczas biegów szanse do mistrzowskiej „korony” ma zaledwie dziesięciu. Pretendować do tytułu, według naszych przypuszczeń, powinni: Wiśniewski, Napierała, Rzeźnicki, Kapiak J., Wrzesiński, Wójcik — wszyscy z Warszawy, oraz Pietraszewski L. z Łodzi, Gabrych i Wander z Krakowa, Kluj i Vogt z Poznania. Nazwiska te nie wymagają żadnych komentarzy, dobrze są one znane miłośnikom kolarstwa i wśród tej dziesiątki należy wyartykułować zwycięzcę niedzielnego pojedynku.

Czy było by właściwe stawianie jakichś prognostyków odnośnie pierwszego miej-

stwa? Raczej nie. Obecna klasa, jeśli chodzi o naszą elitę kolarską, jest raczej wyrównana. Jedyne poważniejszą rolę, a nawet decydującą może odegrać rutyna. Gdyby ona miała decydować — to starzy mistrzowie Wiśniewski, Napierała, Kapiak, Wander, Rzeźnicki, czy Kluj mieliby zdecydowaną przewagę nad młodszą generacją, reprezentowaną przez Gabrycha, Wrzesińskiego czy nawet L. Pietraszewskiego.

Nie wymieniliśmy Beka. Do szczytu mówiąc trasa dla niego jest zbyt długa, a po drugie łodzianin myśli teraz wyłącznie o jeździe torowej i w tej dziedzinie postanowił się specjalizować.

Tak mniej więcej wygląda przegląd sił kolarskiej extra klasy przed zbliżającą się batalią.

Raid motocyklowy na Ziemiach Odzyskanych

Motocykliści Łodzi zostali zaproszeni na wielki raid motocyklowy na Ziemiach Odzyskanych, który odbędzie się w dniach 21 i 22 lipca. Impreza ta, organizowana przez Poznański Zw. Motocyklowy, zakrojona jest na dużą skalę. Projektowana jest ona w konkurencji ogólnopolskiej i stanowić będzie pierwszą wielką manifestację polskiego sportu na Ziemiach Odzyskanych.

Trasa raidu podzielona została na dwa etapy.

1 etap 376 km. — Poznań — Szczecin — Gorzów.

2 etap 457 km. — Gorzów — Wrocław — Poznań.

Raid jest przewidziany we wszystkich kategoriach maszyn. Udział w nim mogą wziąć wyłącznie motocykliści, posiadający licencje zawodnicze PZM na rok 1946. — Zgłoszenia należy kierować do sekretariatu KM Unia, Poznań, ul. Chełmońskiego 2. — Bliższych informacji odnośnie raidu udziela ŁOZM.

Akademicki obóz letni w Świnoujściu od 1 sierpnia do 1 września

Z inicjatywy centrali A.Z.S.-ów w Polsce zorganizowany zostanie od dn. 1 sierpnia, do dn. 1 września br.: w sierpniu br. Akademicki Obóz Letni w Świnoujściu, nad morzem Bałtyckim.

W obozie weźmie udział nie tylko młodzież z całej Polski, lecz również przewidziany jest przyjazd studentów z ZSRR, Danii i Szwecji.

Warunki: Koszt pobytu i przejazd w obie strony wynosi dla uczestnika 2.500 zł. W obozie mogą wziąć udział tylko członkowie AZS-u.

Program imprez obozowych przewiduje m.in.: mistrzostwa obozu w pływaniu i wioślarstwie, mistrzostwa kajakowe i gier sportowych, regaty żeglarskie, zawody lekkoatletyczne, spływ Odrą do Bałtyku.

Zapisy na obóz przyjmuje sekretariat A. Z. S., Łódź, ul. Lindley'a Nr 3 (gmach Uniwersytetu) (10 — 13-cj) do dn. 20 bm.

Zebranie informacyjne wszystkich członków AZS. Łódź, odbędzie się dn. 16 bm. (wtorek), w stołówce „Gęsie Pióro”, ul. Piotrkowska 46, o godz. 19-cj.

„Kto nie uprawia gimnastyki, może jedynie podawać za bramką piłki” — oświadczył trener drużyny „Partyzanta” — p. Głagzer, gdy go zapytałem o wpływ ćwiczeń gimnastycznych na ogólny rozwój organizmu młodego sportowca.

To jedno zdanie trenera jugosłowiańskiego mówi nam bardzo wiele i jest jednocześnie ostrzeżeniem dla licznych sportowców.

Z własnego doświadczenia pamiętamy, jak na treningu piłkarskim młodzi zawodnicy ćwiczyli niedbale i niestarannie. W ten sposób szkodzili tylko sobie, bo, jak wiemy, piłka nożna wyrabia mięśnie nóg. Jeśli nie będziemy ćwiczyć gimnastyki — górna część tułowia u młodego piłkarza pozostanie niedorozwinięta.

To samo odnosi się do kolarzy. Ciągły kontakt z „rumakiem” nie jest wskazany. Kolarz, siedząc na rowerze, ma ściśniętą klatkę piersiową, jest nawet czasem lekko przygarbiony. We własnym interesie powinien więc często uprawiać gimnastykę, w celu rozwinięcia tej części ciała, bo nie trzeba zapewne dodawać, że cały motor organizmu człowieka, a więc serce i płuca, które odgrywają najpoważniejszą rolę, jeśli chodzi o formę zawodnika, znajdują się właśnie w tej zaniedbanej części ciała.

Każdy kolarz powinien tak swój trening ułożyć, aby znaleźć dwa dni czasu w tygodniu na ćwiczenie gimnastyczno-lekkoatletyczne. Często się słyszy, że kolarze narzekają na brak szybkości na finiszu i aby tę szybkość osiągnąć błędnie trenują. Do-

stają swych rumaków i dawaj — pełnym gazem po szosie. Nie w ten sposób osiąga się szybkość. Liczne biegi i starty na bieżni oraz gimnastyka prowadzą do wyrobienia mięśni, a dalej — do dobrych wyników.

Nie naszym zadaniem jest układowanie treningu dla piłkarzy, kolarzy czy bokserów. Myśmy chcieli jedynie zwrócić uwagę, że do brzo rezultaty osiąga się nie przez kopanie piłki aż do znużenia na jedną bramkę, lub szaleńczą jazdę przez setki kilometrów na rowerze, a właśnie przez gimnastykę i lekkoatletykę, czyli ściślej mówiąc — biegi.

Ważsowna oświadczyła nam, że dla nabrania szybkości w rzucie dyskiem usilnie trenuje sprinty. I już dziś zawodnicze tej brakuje zaledwie 8 cm do uzyskania wyznaczonego przez PZLA minimum na wyjazd do Oslo.

Niepoślednią rolę odgrywają również i gry sportowe, które wyrabiają szybkość, orientację, zdecydowanie i prężność wszystkich mięśni.

Z tego wniossek, że sportowiec, który dąży do osiągnięcia lepszych wyników, powinien koniecznie uprawiać inne sporty. W przeciwnym wypadku, dzięki tylko wrodzonym zdolnościom, może być dobry w swym „miasteczku”, o poważnych jednak wynikach niech nigdy nie myśli, bo do sukcesów ogólnosportowych dochodzi się poprzez racjonalny i dobrze ułożony trening.

Siedmioro łodzian trenuje Przed mistrzostwami lekkoatletycznymi

Komisja Sportowa PZLA wyznaczyła do obozów treningowych przed mistrzostwami Europy 18 zawodniczek i 30 zawodników.

Na liście tej figuruje siedmiu Łodzian: Wajsówna — (dysk), Moderówna — (skok w dal, 100 i 200 m. i sztafeta 4x100), Słomczewska (100, 200 m. i sztafeta), Lipowska i Jaraczewska — (100, 200 m. oraz sztafeta), Kuźnicki (skok w dal, trójskok, dysk i 10-cioobój), Ostrowski (5 km.).

Obozy treningowe przeprowadzone zostaną

w CIFW na Bielanach dla kobiet, oraz w Sierakowie dla mężczyzn w czasie od 15—28 b. m.

W dniach 10 i 11 sierpnia odbędą się drugie zawody eliminacyjne. Zawodnicy, którzy uzyskają minima na wyjazd zostaną zakwalifikowani do 5-ciodniowego obozu (12—17 sierpnia), poczyni nastąpi wyjazd do Oslo.

Na liście uczestników obozów nie figuruje Widoła.

O wejście do klasy A walczą drużyny B-klasowe

Po definitywnym zakończeniu rozgrywek o mistrzostwo kl. A ŁOZPN-u, rozpoczną się eliminacyjne zawody czołowych drużyn kl. B. o wejście do kl. A.

Obecnie kl. A. posiadamy 10 zespołów, po opuszczeniu jej szeregow przez TUR — karnowski, pozostanie 9 drużyn. Uzupełnią jej liczbę do 12-tu tzn. wejdą z kl. B trzy drużyny. Kl. B posiadać będzie ogólnie 24 zespoły, pozostałe spadną do kl. C. W obecnym sezonie drużyny kl. C rozgrywają jedynie zawody o puchar ŁOZPN-u. Jak się obecnie przedstawia sytuacja w kl. B?

— Okręg Łódzki został podzielony na 6 grup. W grupie łódzkiej prowadzi zdecydowanie drużyna Biegów, która w swoim składzie posiada szereg graczy przedwojennych A-klasowych. W drugiej grupie łódzkiej prowadzi ZWM — Aleksandrów przed TUR-em — Chojny. W grupie sieradzkiej — zduńsko-wolskiej prowadzi zdecydowanie ZWM — Pabianice. W grupie skierniewickiej na czoło wysunął się tamtejszy „Z. K.” i wreszcie w grupie piotrkowskiej miejscowy „TUR” oraz „Ruch” (b).

Kursy motocyklowe DKS-u

Sekcja motocyklowa DKS-u organizuje w dniach 14 do 20 bm. kursy motocyklowe dla członków klubów i sekcji motocyklowych, zrzeszonych w OZM. Wykłady odbywać się będą codziennie w godz. 17—20 w lokalu OO. Selezjanów przy ul. Wodnej 34-36.

Kierownictwo kursów spoczywać będzie w rękach dyr. inż. Borówki. Zapisy przyjmuje ob. Michland, Piotrkowska 164.

*

Walne zebranie motocyklistów DKS zwołane jest na czwartek, dnia 18 bm. o godz. 20-tej. Stawiennictwo wszystkich członków obowiązkowe pod rygorem organizacyjnym.

Dokąd dziś pójdziemy

TEATR POWSZECHNY TUR
ul. 11 Listopada 21.
Gra codziennie świeżo wystawiona znakomita sztuka T. Rittnera „WILKI W NOCY”.

Rejestracja kart odzieżowych

Wydział Aprowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi podaje do wiadomości, że ludność pracująca, posiadająca karty odzieżowe, winna je zarejestrować w czasie od dnia 12-go do 22-go lipca r.b. włącznie w niżej podanych punktach rozdzielczych.

gon); 32 — Strzelców Kamińskich 22; 33 — Wigury 13 (Warta); 34 — Hipoteczna 3 (Buhle); 35 — Łąkowa 23 (Kinderman); 36 — Piotrkowska 51 (C.Z.P.W.); 37 — Piotrkowska 149 (Samopomoc Naucz.).

ZARZĄDZENIE

Na podstawie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 26.6. 1924 (Dz. URP Nr. 61, poz. 611), rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12.5. 1930 (Dz. URP Nr. 43, poz. 373) oraz Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dn. 27.1. 1928 (Dz. URP Nr. 41, poz. 396) przypomnam o przestrzeganiu obowiązujących przepisów porządkowych na drogach publicznych i jednocześnie zarządzam, co następuje:

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze
Dr B. DOBRÓWOLSKI, specjalista chorób nerwowych i seksualnych. Przyjmuje 4-7, ul. Kopernika 6, tel. 188-00. 1791

Kupno - sprzedaż
RADIOAPARATY, fotoaparaty, kinoaparaty, telefony, motory, maszyny, każda radiowa lampę różne przyrządy, narzędzia — kupuje, sprzedaje, zamienia, naprawia — Gdańska 17. Książczak. 3444

Andrzej Zański

Powieść o życiu Łodzi—przed wojną, podczas okupacji i po wyzwoleniu
— Poszedł na wojnę i nie wrócił jeszcze...
— Nie wrócił... Ale zato ja wróciłem...

— Ponieważ sama jestem Polką — podnosi głowę Urszula.
— Ach, tak — znów kamienne stają się oczy gestapowca. — I jako Polka miała pani czelność obrazić funkcjonariusza bezpieczeństwa podczas pełnienia obowiązków służbowych...

— To się jeszcze wyjaśni — tłumaczy ją ojciec. Widzi, że z Szulcem nie pójdzie mu tak łatwo, zaczyna więc z innej beczki:
— Mam do pana pozatem pretensje. Czy nie zasłużyłem na to, ażeby po powrocie przyszedł pan do mnie z krótką wizytą już nie jak do dawnego zwierzchnika, ale jak do kogoś bardzo sobie zyczącego. Napilibyśmy się po kieliszku dobrej wódki i odebrałby pan pewną sobie należną sumkę.